

Abstrakt

Práce zkoumá nastavení vztahu KDU-ČSL a českých křesťanských církví po roce 1989. V práci je nastíněn vývoj vztahu církve a státu, posun KDU-ČSL od politického katolicismu k ekumenické spolupráci jejích členů po vzoru německé CDU-CSU, je popsána politická úloha církve a představena teorie vztahu politických stran a zájmových skupin. Práce v rámci své prakticko-analytické části operuje s církevními subjekty, které považuje za zájmové skupiny a usiluje o představení a popsání jejich vzájemného vztahu.

V prakticko-analytické části práce využívá obsahové analýzy volebních programů KDU-ČSL a zkoumá v nich obsažené priority českých křesťanských církví, které klade do širšího kontextu. Práce též představuje případovou studii církevních restitucí, na nichž je předložen fenomén skutečnosti, že se KDU-ČSL fakticky stává jako politická strana ochránkyní církevního zájmu v podobě návratu komunistickým režimem zabaveného církevního majetku. Práce se zaměřuje na snahu KDU-ČSL vedoucí ke schválení návratu církevního majetku, který je ironií osudu vrácen v období, v němž strana není zastoupena v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Strana se po úspěšném návratu v roce 2013 též v rámci povolebních koaličních vyjednávání zasadila o udržení neměnnosti schválené podoby církevních restitucí. Práce tudíž nabízí široký pohled na zkoumanou problematiku fenoménu vztahu křesťanskodemokratické strany s českými křesťanskými církvemi.